

Schoutens referaat wees Jonker, die toen voorzitter was van de CVNG, erop dat er inmiddels al een aantal vertrouwelijke vergaderingen was belegd tussen theologen en natuurwetenschappers, die hopelijk een vervolg zouden krijgen.¹¹³

Op 7 juli 1954 hield de theoloog N. H. Ridderbos, de opvolger van Aalders aan de VU, een referaat onder de titel 'Beschouwingen over Genesis 1' waarin hij afstand nam van de pogingen om het scheppingsverhaal te interpreteren als een beschrijving van de wording van de wereld in min of meer natuurwetenschappelijke trant. Ridderbos zag de indeling van de scheppingsdagen als een literair kader met een theologische strekking, hetgeen een duidelijke wending ten opzichte van de gereformeerde theologie in de jaren twintig en dertig betekende. Het zou echter nog lang duren voordat een dergelijke opvatting breder ingang vond.¹¹⁴ De discussie verschoof later, mede doordat aan de VU inmiddels een subfaculteit voor biologie was gesticht (in 1950), in de richting van vragen die te maken hadden met de evolutietheorie en het ontstaan van de mens. Deze discussie zal in dit boek, dat immers handelt over de natuurkunde aan de VU, verder niet aan bod komen.¹¹⁵ In de jaren 1968-1970 werd er nog een aantal discussieavonden belegd met de achterban over deze en andere vragen, waarop ik in het volgende hoofdstuk zal terugkomen.

167

BEZINNING OP HET BIJZONDERE KARAKTER VAN DE WETENSCHAP AAN DE VU

Het gesprek met betrekking tot deze kwestie was dus, eindelijk, op gang gekomen. Was er op andere gebieden misschien ook vooruitgang geboekt waar het de betekenis van de gereformeerde beginse-len voor de beoefening van de wetenschap betreft? In CVNG-verband stelde Jonker deze vraag in een lezing begin jaren vijftig toen hij sprak over 'Geloof en wetenschap in onze vereniging omstreeks 1900 en nu'. Hierin kwam hij tot de conclusie dat 'wij allerminst op een grote vooruitgang in principiële zin tegenover de tijd van 50 jaar geleden kunnen bogen'.¹¹⁶ Wel was er een positief punt te noemen, aldus Jonker, 'nu er voor ons [ligt] ten gebruike, ter critiek en ter verdere uitbouw een schriftuurlijke wijsbegeerte die op vele punten een begin heeft gemaakt met het zoeken van een systematische uitwerking van